

CABALA PENTRU ÎNCEPĂTORI

Copyright © 2007 by MICHAEL LAITMAN

Publicat de Laitman Kabbalah Publishers Toate drepturile rezervate
info@kabbalah.info.ro www.kabbalah.info.ro

Tipărit în România

Nici o parte a acestei cărți nu poate fi folosită sau reprodusă în nici
un mod, fără permisiunea scrisă a editorul
cu excepția citatelor încorporate în articole sau revizii.

Cercetare: Eli Vinokur, Oren Levi

Desene: Moshe Admoni

Layout: Richard Aquan

Grafică: Baruch Khovov

Editor: Claire Gerus

Tipărire și Post producție: Uri Laitman

Director Executiv: Chaim Ratz

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

LAITMAN, MICHAEL

Cabala pentru începători / Michael Laitman ; trad. din lb. engleză: Roxana
Pârlog. - București : Editura ARI, 2016

ISBN 978-606-94081-6-2

I. Pârlog, Roxana (trad.)

296.65

MICHAEL LAITMAN

CABALA PENTRU ÎNCEPĂTORI

Traducere din limba engleză: *Roxana Pârlog*

EDITURA

ARI

– 2016 –

Cuprins

Introducere	9
<i>PARTEA ÎNTÂIA</i>	
Istoria Cabalei	13
1. CRONICILE CABALEI	15
Prima etapă.....	16
A doua etapă	22
A treia etapă	24
2. PROFESORII NEMURITORI AI CABALEI	26
<i>Rabi Akiva</i>	27
Punctul de cotitură	27
Descoperirea legii iubirii	28
Revolta Bar-Kokheva	29
Două lovituri asupra lucrărilor lui <i>Rabi Akiva</i>	30
<i>Rabi Shimon Bar-Yochai (Rashbi)</i>	31
De la student la fugar	32
Grota de la Piqin	33
Unul la un milion.....	34
Isaac Luria (Sfântul Ari) (1534-1572).....	35
Un om al misterului și al legendei	35
Pregătirea pentru revelație	36
<i>Rabi Yehuda Leib HaLevi Ashlag (Baal HaSulam)</i> (1884-1954)	38
Principalele lui lucrări.....	39
Răspândirea cuvântului.....	41

PARTEA A DOUA

Esența Înțelepciunii Cabala	43
3. ORIGINEA CREAȚIEI	45
Lumile spirituale.....	45
Gândul Creației.....	46
Patru faze de bază și Rădăcinile lor	47
Faza patru – Râvnind la mintea Creatorului	52
Cercetarea gândului Creației	53
Calea	59
Utilizarea Ecranului	60
Dorințe utilizabile și neutilizabile	62
Sufletul comun.....	65
Marea cădere	65
4. CORECTAREA LUI ADAM PENTRU A ATINGE PERFECȚIUNEA	68
Piramida.....	70
Facerea lumii	72
Precum Sus așa și Jos.....	74
Urcarea Scării	76
Construirea vaselor	79
Dorința pentru Spiritualitate.....	81
Faza patru – faza evoluției conștiente.....	83
PARTEA A TREIA	
Vorbind despre realitate	87
5. TOȚI ÎN UNUL ȘI UNUL ÎN TOȚI	89
Trei limite în studierea Lumilor Superioare	91
Prima limită – Ce percepem.....	92

A doua limită – Unde percepem	93
A treia limită – Cine percepe.....	93
Perceperea corectă a realității	96
O realitate inexistentă	99
Mecanismul de măsurare	101
Al șaselea simț.....	102
Creează realitatea ta perfectă	104
Gândul Creației.....	107
Înapoi în viitor.....	108
Două abordări, două Căi	110
Dorințele există pentru progres.....	110

PARTEA A PATRA

Criza și corectarea	113
6. O NOUĂ METODĂ PENTRU O NOUĂ DORINȚĂ	117
Întunericul dinaintea zorilor	117
O nouă lume curajoasă, în patru trepte	122
Cunoaște-ți limitele	125
Conducerea vieții.....	127
Schimb societatea pentru a mă schimba pe mine	128
7. CEI PATRU FACTORI AI CONSTRUIRII NOASTRE	131
Alegerea mediului adecvat pentru corectare.....	134
Nu este loc pentru anarhiști	138
Moartea inevitabilă a egoismului	139
Tratamentul	141
Falsa libertate	143
Ascunderea – o condiție pentru libera alegere	145
Implementarea liberei alegeri	146
Credința	146
Rațiunea	147

ANEXE	151
ANEXA 1	
ÎNTREBĂRI FRECVENTE.....	153
Ce este Înțelepciunea Cabala	153
Ce este spiritualitatea	156
Revelarea Creatorului	157
Cabala nu este misticism	159
Studiind Cabala.....	160
Trup, suflet și reîncarnare	165
ANEXA 2	
LECTURI SUPLIMENTARE	170
Începători.....	170
Intermediari.....	173
Avansați	174
Pentru toți	175
ANEXA 3	
DESPRE BNEI BARUCH.....	177
Istorie și origini	177
Metoda de studiu.....	178
Mesajul	179
Activități.....	179

Introducere

Oamenii de știință au studiat legile Naturii, comportamentul și locul nostru în lume timp de mii de ani. Cu toate acestea, în prezent, ei constată că, pe măsură ce cercetarea avansează, lumea este tot mai confuză.

Deși progresul vieții noastre datorat științei este de necontestat, există totuși granițe dincolo de care știința nu poate trece. De exemplu, instrumentele științifice nu pot măsura sufletul omului sau motivația care stă la baza acțiunilor lui. Dacă ar fi putut, am fi fost capabili să „programăm” oamenii să se comporte așa cum ne dorim. Pentru că nu putem cunoaște cele mai importante motivații, noi oamenii – apogeul Creației – încă nu știm de ce venim în această lume!

Omul a căutat dintotdeauna răspunsuri la întrebările fundamentale ale vieții: *Cine sunt eu? Care este scopul vieții mele? De ce există lumea? Vom continua să existăm după ce corpul nostru încetează să mai existe?*

În absența unor răspunsuri satisfăcătoare, unii oameni găsesc refugiu temporar în învățăturile orientale, în meditații sau tehnici care minimalizează așteptările personale și reduc suferința cauzată de dezamăgire.

Cu toate acestea, experiența ne învață că nu ne putem satisface toate dorințele; prin urmare, întotdeauna vom fi

PARTEA ÎNTÂIA

Istoria Cabalei

Între istoria Cabalei și istoria lumii nu există nicio diferență, Cabala relatând aceeași poveste, însă din perspectivă spirituală. Această situație este similară cu cea în care ne examinăm viața din două perspective diferite. Din perspectivă istorică, trecutul este o secvență de evenimente care ni s-au întâmplat nouă sau înaintașilor noștri, în timp ce, din perspectivă cabalistică, trecutul nostru este o secvență de evenimente spirituale, exprimate într-o serie de scene pe care le numim „viața de pe Pământ”.

Așa cum vom vedea în partea a treia, în Cabala istoria nu se „desfășoară”, ci este experimentată de fiecare din noi în mod individual. Cabaliștii nu se raportează la realitatea externă ca la o realitate tangibilă, ci explică faptul că ceea ce percepem ca realitate externă este, de fapt, o reflecție a imaginii care există numai în interiorul nostru.

Prima parte a acestei cărți prezintă istoria Cabalei, ca experiențe care au avut loc în lumea fizică. Partea a doua va explora originea și structura realității. Partea a treia va examina realitatea noastră interioară, iar partea a patra va combina toate cele trei părți într-o lucrare coerentă, oferind o viziune practică asupra lumii.

1

CRONICILE CABALEI

Rambam (Maimonides), un mare cabalist al secolului al XII-lea, a scris că în urmă cu mii de ani, atunci când umanitatea era în perioada de adorare a idolilor, a existat un om care nu a putut urma acea cale. Numele lui era Avraam, și astăzi îl cunoaștem sub numele de „Avraam Patriarhul”. Avraam s-a tot gândit și a tot căutat până când a găsit adevărul: lumea are doar *un* singur conducător.

Când a descoperit acest lucru, și-a dat seama că de fapt a descoperit adevărul etern și a vrut să-l împărtășească întregii lumi. Pentru ca mesajul lui să fie clar, a dezvoltat o metodă care l-a ajutat să explice mai bine. De atunci, lumea are o metodă care dezvăluie acest adevăr. Astăzi, ca și atunci, această metodă este validă, și noi o numim „înțelepciunea Cabala”.

Prima etapă

În capitolul întâi al cărții sale *The Mighty Hand (Mâna preaputernică)*, Maimonides descrie faptul că a fost o vreme când oamenii știau că există doar o singură forță care guvernează lumea. El a explicat că, după un timp, datorită unui declin spiritual prelungit, toți au uitat acest fapt. În schimb, oamenii au crezut că există mai multe forțe în lume, fiecare cu responsabilitatea sa. Unele forțe erau responsabile de aprovizionarea cu hrană, altele erau responsabile de realizarea unor căsătorii reușite și alte forțe aveau sarcina să ne mențină sănătoși și înstăriți.

Un singur om, pe care îl cunoaștem sub numele de Avraam, a observat că toate aceste forțe se supuneau aceluiași reguli ale nașterii și morții, ale înmuguririi și veștejirii. Pentru a cunoaște aceste reguli a început să studieze Natura. Cercetările lui Avraam l-au învățat că, într-adevăr, există o singură forță și orice altceva este doar o manifestare parțială a ei. Aceasta a fost prima etapă a evoluției spirituale a omenirii.

Una dintre cele mai cunoscute tradiții ale nativilor americani este Cercul Consiliului (Council Circle). Aici membrii stau într-un cerc, fiecare membru exprimând un aspect diferit al aceleiași teme. În mod similar, Avraam nu a vrut să privească lucrurile doar din propria-i perspectivă. El a vrut să vadă cu ochii celorlalți, și astfel a descoperit singura forță care face ca oameni diferiți să vadă lucrurile într-un mod diferit.

De îndată ce Avraam a descoperit adevărul, el a început să-l răspândească. Provocat de faptul că trebuia să explice un concept care contrazicea tot ceea ce știau contemporanilor săi, Avraam a fost obligat să dezvolte o metodă de predare care să-l ajute să dezvăluie această noțiune celorlalți. Acesta a fost prototipul metodei de învățare pe care noi o numim „Cabala” (din cuvântul ebraic *lekabel*, a primi). Astăzi, Cabala ne învață cum să descoperim forța care ne conduce, și astfel să primim bucurie și plăcere infinite.

Vom vorbi în detaliu despre marile descoperiri ale lui Avraam mai târziu, însă aici trebuie să menționăm că esența descoperirilor lui este aceea că universul „se supune” unei forțe a iubirii și a dăruirii. Această forță este numită de Avraam și de toți profeții biblici „Creator”. Când personajele biblice vorbesc despre Creator sau despre Domnul sau despre Dumnezeu nu se referă la o ființă, ci la o forță a iubirii și a dăruirii, și la modul în care ele o percep. Dacă reținem acest lucru, metoda Cabalei ni se va părea foarte clară și ușor de înțeles.

Descoperirea lui Avraam nu a fost întâmplătoare. Ea a venit tocmai la timp pentru a contracara o izbucnire a egoismului care amenința să distrugă atât iubirea și unitatea dintre oameni, cât și unitatea dintre omenire și Creator.

În timpul Turnului Babel această unitate a fost modul natural de viață al omenirii. Asta este ceea ce spune Biblia prin versetul: „Tot pământul avea o singură limbă și aceleași cuvinte” (*Geneza*, 11:1). Toți știau despre Creator, despre forța iubirii și a dăruirii și toți erau uniți cu ea. Oamenii experimentau aceasta ca parte a vieții lor și nu trebuiau să „lucreze” pentru unitatea lor, așa cum se întâmplă astăzi, pentru că nu exista egoismul care să-i despartă. De aceea în

Biblie scrie că era „o singură limbă” și „aceleași cuvinte”.

De îndată ce egoismul oamenilor a început să se dezvolte, ei au vrut să folosească unitatea pentru propriul lor beneficiu. Acest lucru a determinat îngrijorarea Creatorului. Altfel spus, forța dragostei a trebuit să contracareze separarea cauzată de egoism. În *Geneză* este scris: „Domnul a spus: «Iată, ei sunt un singur popor și toți au aceeași limbă ... și acum nimic din ce și-au pus în gând să facă nu va fi imposibil pentru ei.»” (*Geneza*, 11:6)

Pentru a salva omenirea de propriul egoism, Creatorul, forța unică descoperită de Avraam, a trebuit să aleagă una din două posibilitați doar una: fie să disperseze umanitatea, și astfel să prevină un conflict catastrofal al intereselor personale, fie să învețe oamenii cum să-și învingă egoismul.

Această ultimă opțiune oferă un beneficiu evident: dacă oamenii rămân uniți, în ciuda egoismului lor, nu numai că își vor continua modul lor de viață, dar vor deveni mai apropiați de Creator. Cu alte cuvinte, efortul de a-i conecta, în ciuda egoismului lor din ce în ce mai mare, va forța oamenii să devină mult mai grupați și uniți atât cu Creatorul, cât și între ei.

Iată o ilustrare a acestui principiu: imaginați-vă că sunteți bogat și vă doriți un autoturism nou și strălucitor, marca Jaguar. Pentru aceasta nu aveți mare lucru de făcut: vorbiți cu cel mai apropiat vânzător și plecați acasă conducând mașina la care visați. Cât credeți că va dura această plăcere? O săptămână? Probabil că mai puțin de o săptămână. Și cât de mult vă pasă de noua mașină, care nu a necesitat nimic mai mult decât o vizită la vânzător pentru a o cumpăra?

Însă dacă nu sunteți bogat și trebuie să munciți în două schimburi, doi ani la rând ca să vă luați acel Jaguar, fără

îndoială că vă veți iubi și aprecia mașina foarte mult. Datorită efortului vă „atașați” de mașină și ea devine mult mai importantă pentru dumneavoastră.

Acesta este avantajul atașării de Creator, în ciuda egoismului care crește. Însă egoismul are un scop important: el există pentru a te forța să-l depășești; este un „câmp de luptă” unde depui efort pentru a-l învinge, fapt care te va face să apreciezi forța iubirii – Creatorul.

(Gândul lui Avraam): „«Cum este posibil ca această roată să fie întotdeauna ghidată fără un conducător? Și cine o conduce? Totuși, nu se poate conduce singură!» Și el nu a avut un învățător și nimeni care să-l învețe. În schimb, el era ... înconjurat de idolatri, de nebuni. Și tatăl lui și mama lui și toți oamenii erau idolatri. Și el, de asemenea, adora idolii. Și inima lui a rătăcit până a obținut calea adevărului.”

Maimonides, *Yad HaChazakah*,
Mâna preaputemică, Regulile idolatriei

Astfel, Creatorul i s-a dezvăluit lui Avraam pentru a-i arăta cum pot oamenii să pună în „practică” și să „exerseze” dragostea pentru Creator, și astfel să devină mai apropiați de El. De aceea Avraam a devenit un propovăduitor atât de entuziast al metodei lui. El știa esențialul: fie învață oamenii cum să se unească cu Creatorul – forța iubirii, fie egoismul lor tot mai mare îi va îndepărta unul de altul și se vor împrăștia sau se vor ucide unii pe alții.

Așa cum ne învață Biblia și alte texte vechi evreiești, babilonienii nu au acceptat oferta lui Avraam. El s-a confruntat cu regele lor, Nimrod și i-a demonstrat că metoda

lui poate să dea roade. În loc să adopte aceasta metodă, Nimrod a încercat să-l asasineze pe Avraam. Pentru că viața lui era în joc, Avraam a părăsit Babilonul și a început să-și predice metoda din „oraș în oraș și din regat în regat, până ce a ajuns în Țara Israel” (Maimonides, *Mâna preaputernică, Regulile idolatriei*, capitolul 1).

În ciuda dificultăților și a provocărilor, învățăturile lui Avraam au câștigat un oarecare sprijin, iar cei care l-au urmat l-au ajutat să transmită cunoștințele sale altora, și astfel să umple rândurile cu „noi recruți”. În timp, au apărut mai mulți luptători pentru adevăr, creându-se o națiune a cărui nume – „Poporul lui Israel” – simbolizează singurul lucru pe care îl aveau în comun: dorința pentru Creator. Cuvântul Israel este o combinație a două cuvinte ebraice: *Yashar* (direct, drept spre) și *EL* (Dumnezeu). „Poporul lui Israel” sunt cei care au o singură dorință în inimă: să fie asemănători Creatorului, uniți prin altruism și iubire.

Prăbușirea Turnului Babel nu a fost sfârșitul poveștii, ci doar începutul ei. Forța iubirii descoperită de Avraam a vrut să întărească legătura cu omenirea. Deoarece Creatorul este forța iubirii și ne iubește atât de mult cât poate cineva să iubească, singura intensificare a legăturii poate veni numai de la noi. Prin urmare, această forță, Creatorul, continuă să ne crească egoismul, astfel încât să ne putem ridica prin consolidarea legăturii cu El.

Pentru cei ce doresc să rămână egoiști, creșterea egoismului înseamnă creșterea înstrăinării. Ca rezultat, oamenii care au fost odată uniți se divid în națiuni diferite și inventează tehnologii cu care pot crea arme noi. Ei folosesc armele pentru a proteja ceea ce cred că este libertatea lor însă, de fapt, există o creștere a egocentrismului și înstrăinării atât

față de Creator, cât și a unora față de alții.

Fără să-și dea seama, ei devin din ce în ce mai subjugați de egoismul lor, în timp ce, în mod greșit, cred că se apără de cei care vor să-i rănească. Egoismul lor îi face să uite faptul că atunci când erau uniți nu aveau nevoie de arme, așa cum nu aveau nici egoism care să-i facă să simtă că libertatea le este amenințată.

Cei care vor să rămână uniți și chiar să-și adâncească legăturile lor de iubire, își tratează propriul egoism ca o oportunitate de înaintare. Pentru ei este o provocare binevenită, mai curând decât o criză sau o problemă.

Pentru a coopera cu marele lor egoism, ei trebuie să urmeze metoda lui Avraam. Aceasta a fost sugestia lui Moise. La fel cum a fost cu babilonienii și regele lor, Nimrod, dacă depășesc noul nivel de egoism – de această dată reprezentat de egipteni și regele lor, Faraonul – înseamnă că scapă de el.

Faraonul nu a fost pur și simplu un rege rău. De fapt, el a adus Israelul (cei care îl voiau pe Creator) mai aproape de Creator. În Cabala, Faraon este cumulusul egoismului, iar unicul mod de a scăpa de el este unitatea (între ei și cu Creatorul). Așa cum am văzut mai înainte, unitatea te apropie, te face similar cu Creatorul. Pentru a-l învinge pe Faraon, Moise s-a reîntors în Egipt după fuga sa, unind oamenii în jurul aceleiași idei pe care Avraam a promovat-o cu mulți ani înainte și, încă o dată, a ajutat poporul său să se elibereze.

Însă de această dată Israel a învins un egoism mult mai puternic. Faraonul a fost diferit de Nimrod, regele Babilonului; el nu a putut fi învins de un singur om, oricât de hotărât ar fi fost acel om. Pentru a-l înfrânge pe Faraon este nevoie de o întregă națiune unită. Și pentru că Moise trebuia